

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ani Ćurković Dražić, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika - specijalista Verice Brebrić Ćosić, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje iz Zagreba, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, zastupan po opunomoćeniku Jasni Kamenščak, dipl. iur. Su-50/12, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d. iz Zagreba, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 23. ožujka 2026., u prisutnosti Monike Galic, zaposlenice tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 23. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku CROATIA OSIGURANJE d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB:26187994862 da tužitelju HZMO iz Zagreba, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, plati iznos od 7.255,65 € uz pripadajuću zateznu kamatu koja teče od dana podnošenja tužbe do isplate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo da se dana 21. prosinca 1995. dogodila prometna nezgoda u kojoj je smrtno stradao osiguranik tužitelja Juraj Belaj. Navedenu prometnu nezgodu prouzročio je Marko Tokalić, vozač osobnog automobila registarske oznake SK-418-AF, koje vozilo je u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika, polica osiguranja broj: 011200566971. Vozač vozila kojim je uzrokovan štetni događaj proglašen je krivim pravomoćnom presudom Općinskog suda u Križevcima poslovni broj K-104/96-5. Navodi da je zbog posljedica navedenog štetnog događaja tužitelj rješenjem MP-744508 od 20.05.1996. udovici umrlog osiguranika Ani Belaj priznao pravo na obiteljsku mirovinu. Odgovornost tuženika za predmetni štetni događaj utvrđena je u parnici koju je udovica poginulog osiguranika Ana Belaj vodila protiv ovdje tuženika, a koja je okončana presudom Općinskog suda u Križevcima broj: P-

43/96 od 16. veljače 1999, i potvrđena presudom Županijskog suda u Križevcima broj GŽ-420/99 od 26. listopada 1999. Isto tako odgovornost tuženika utvrđena je i pravomoćnom presudom Općinskog suda u Zagrebu broj P-10355/00 od 06. listopada 2004., u parnici koju je pokrenuo ovdje tužitelj iz iste činjenične i pravne osnove za razdoblje isplate obiteljske mirovine udovici Ani Belaj od 01.09.1997. do 30.09.2000. Doprinos Juraja Belaja štetnom događaju je 30% u skladu s čime je i postavljen tužbeni zahtjev, kao i svi odštetni zahtjevi za nastavna razdoblja. Nadalje navodi da za nastavna razdoblja isplate obiteljske mirovine osiguranici Ani Belaj, iz iste činjenične i pravne osnove tuženik je tužitelju štetu namirio u mirnom postupku. Za razdoblje od 01. rujna 2013. do 31. listopada 2014. tužitelj je pokrenuo parnicu pred Trgovačkim sudom u Zagrebu koja je okončana presudom u korist tužitelja pod brojem P-589/15 od 14. svibnja 2015, po kojoj je tuženik dana 12. listopada 2015. izvršio uplatu. Za razdoblje od 01. studenog 2016. do 31. listopada 2018. pravomoćno je okončan parnični postupak u korist tužitelja preinačujućom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj P2-6039/2019 od 20. siječnja 2020.. Za razdoblje od 01. studenog 2018. do 30. studenog 2020. pred naslovnim sudom vodi se postupak pod brojem P-2165/2021. dok je za razdoblje od 01. prosinca 2020. do 30. studenog 2022. u tijeku parnični postupak koji se pred naslovnim sudom vodio pod brojem P-1499/2023. Daljnjom isplatom obiteljske mirovine osiguranici Ani Belaj nastala je nova šteta za tužitelja u razdoblju od 01. prosinca 2022. do 31. prosinca 2024. koja iznosi 7.255,65 €. Navedeni iznos predstavlja 70% od punog iznosa obiteljske mirovine u navedenom razdoblju. Tužitelj je tuženiku uputio odštetni zahtjev dana 30. siječnja 2025., ali tuženik po istom nije postupio. Ističe kako tuženik odgovara tužitelju za štetu nastalu isplatom obiteljske mirovine na temelju odredbe čl. 161. do 167. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj: 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., 120/16., 18/18., 62/18., 115/18., 102/19., 84/21 i 119/22., u daljnjem tekstu: ZOMO), stoga tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će se naložiti tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 7.255,65 EUR sa zateznim kamatama koje teku na taj iznos od podizanja tužbe do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da osporava tužbu u cijelosti. Ne osporava štetni događaj i pasivnu legitimaciju, međutim spori pravnu osnovu tužbe, visinu tužbenog zahtjeva i potraživanu zateznu kamatu. Smatra da ne postoji stvarna šteta koju tužitelj trpi isplatom obiteljske mirovine, jer sukladno odredbi čl. 27. st. 3. Zakon o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj: 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14. i 155/23., u daljnjem tekstu: ZOOP) stvarna šteta postoji samo ako mirovina nije utvrđena zbog ozljede na radu. Navodi da bi tužitelj imao pravo na naknadu štete samo ukoliko je uzrok priznavanja obiteljske mirovine osiguraniku tužitelja štetni događaj koji je bio priznat kao ozljeda na radu, a na navedenu okolnost tužitelj nije predložio dokazna sredstva. Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.

3. U tijeku postupka izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u presudu Općinskog suda u Križevcima posl. br. K-104/96-5. od 6. rujna 1996. (list 4 do 7 spisa), dopis MUP-a od 16. listopada 2000. (list 8 spisa), Zapisnik o uviđaju od 21. prosinca 1995. (list 9 do 11 spisa), rješenje tužitelja od 20. svibnja 1996. (list 12 i 13 spisa), sudsku praksu (list 14 do 24, 33 do 42, 57 do 70 spisa), obavijesti o isplati (list 25 do 32 spisa), podatke o isplatama (list 43 spisa) te zahtjev za naknadu štete od 30. siječnja 2025. s povratnicom (list 45 do 50 spisa).

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno čl. 8. i čl. 219. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5. Među strankama nije sporno da je osiguranik HZMO-a Juraj Belaj stradao u prometnoj nesreći koja se dogodila 21. prosinca 1995., a koju je prouzročio osiguranik tuženika Marko Tokalić upravljajući motornim vozilom reg. oznake SK-418-AF osiguranim kod tuženika na dan štetnog događaja. Također, nesporno je da je rješenjem tužitelja udovici umrlog osiguranika Ani Belaj priznato pravo na obiteljsku mirovinu.

6. Sporna je osnova i visina zahtjeva, tijek zateznih kamata, te primjena materijalnog prava, odnosno primjenjuje li se u konkretnom slučaju Zakon o mirovinskom osiguranju ili Zakon o obveznim osiguranjima u prometu.

7. Za odlučivanje u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete HZMO-u, odnosno u trenutku kada je izvršena isplata mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja - prometne nesreće (isto shvaćanje zauzeo je Vrhovni sud RH u svojim odlukama Rev x-388/2018 od 25. kolovoza 2020., Rev-3660/2018 od 12. siječnja 2022., Rev-12/2022 od 12. siječnja 2022. i Revd-1394/2024-2 od 23. travnja 2024.)

8. Zbog navedenog, utvrđeno je da se u ovom slučaju primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji uređuje "subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja".

9. Tuženik se kao osiguratelj vozila štetnika ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam vozač-štetnik. Osiguravajuća društva nisu šetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju s vlasnikom opasne stvari/motornog vozila imaju obvezu (u slučaju da su ispunjene ZOOP-om propisane pretpostavke) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe/štetnika (konkretnog vozača štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji je Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti je uređen čl. 8. st. 1. ZOOP, koja glasi: "Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje, odnosno cjenicima premija osiguranja."

10. Dakle, tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama ZOOP, a kojim odredbama Zakona je i uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića, a temeljem čega se, sukladno načelu razmjernosti, i naplaćuje/obračunava premija osiguranja.

11. Odredbom čl. 27. st. 1. ZOOP-a propisano je da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u

granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Prema st. 2. istog članka stvarnom štetom u smislu stavka 1. tog članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji. Sukladno st. 3. tog članka, razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

12. Stoga, treba primijeniti čl. 27. st. 1., 2., 3. i 4. ZOOP-a kojima je propisana obveza društva za osiguranje da zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknade stvarnu štetu u okviru odgovornosti svog osiguranika i u granicama obveze preuzetih ugovorom o osiguranju, s time da se stvarnom štetom smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, pri čemu se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, a te odredbe odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

13. Obveze tuženika su kao društva za osiguranje po policama osiguranja od automobilske odgovornosti regulirane odredbama ZOOP-a pa su u postupcima u kojima spor pokreće tužitelj protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine relevantne odredbe ZOOP-a koje su bile na snazi u trenutku izvršenih isplata mirovina, a ne odredbe ZOMO-a. Naime, ZOMO predstavlja opći propis koji uređuje odnose u sustavu mirovinskog osiguranja, dok se u ovoj pravnoj stvari imaju primijeniti odredbe ZOOP-a i to gore navedena odredba čl. 27. st. 1., 2., 3. i 4..

14. Tužitelj, na kojem se na temelju odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a nalazi teret dokazivanja, nije dokazao da je stvarna šteta u smislu naprijed navedene odredbe čl. 27. ZOOP-a veća od isplaćenog iznosa, a nije predložio ni dokaz financijskim vještačenjem kojim je navedeno eventualno mogao dokazati te stoga treba odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja.

15. Budući da je tužiteljevim rješenjem utvrđena obiteljska mirovina, u skladu s odredbom čl. 27. st. 3. ZOOP-a, utvrđeno je da nema štete kao jedne od pretpostavki odgovornosti za štetu sukladno odredbi čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., u daljnjem tekstu: ZOO), odnosno da nema razlike koju bi tuženik bio dužan isplatiti, stoga ne postoji obveza tuženika kao društva za osiguranje platiti tužitelju utuženi iznos. S obzirom na navedeno, sud nije ispitivao druge pretpostavke štete.

16. Budući da je utvrđeno da tužbeni zahtjev nije osnovan, odnosno da u konkretnom slučaju nema štete za tužitelja, sud nije izvodio ni ocjenjivao daljnje dokaze koji se odnose na sporna pitanja u ovom postupku.

17. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, 23. travnja 2026.

Sudac:
Ana Ćurković Dražić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest dana od dana dostave presude.

Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. tužitelju
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-30886-a16dd**

Kontrolni broj: **03031-d84ab-f37b1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.